

I.

1. Ulykkesforsikringens Organisation.

Ved Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916 blev der indført en almindelig Pligt for Arbejdsgiverne til at forsikre deres Arbejdere. Fritagelse for Forsikringspligten kan gives af Socialministeren, men denne Bemyndigelse er kun benyttet i ganske faa Tilfælde.

Enhver forsikringspligtig Arbejdsgiver skal overføre sin Risiko til et af Socialministeriet anerkendt Forsikringsselskab, der enten kan have gensidigt Ansvar eller begrænset Ansvar (Aktieselskaber). For Søfart samt for Fiskeri og mindre Skibsfart gælder der dog den særlige Ordning, at de herhenhørende Arbejdsgivere, idet de indtræder i et Forhold, der medfører Forsikringspligt, er Medlemmer af henholdsvis Danske Rederes Ulykkesforsikringsforbund og Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk, saaledes at disse Forbund har overtaget de paagældende Arbejdsgiveres Risiko, selv om Arbejdsgiverne ikke har anmeldt deres Forsikringspligt til Forbundene.

Selskabernes Forsikringsbetingelser godkendes af Ministeriet, hvorved dette faar Indflydelse f. Eks. paa Tidspunktet for en begæret Forsikrings Ikrafttræden, Opsigelsesfristen fra Forsikringstagernes Side, om Misligholdelse m. v. Med Hensyn til de enkelte Selskabers Fastsættelse af Præmiernes Størrelse har det offentlige hidtil ikke grebet ind i større Omfang. Ved Ulykkesforsikringsloven af 14. Juli 1927 blev der i § 18 indført den Regel, at et Forsikringsselskab er forpligtet til at fastsætte sine Præmier saaledes, at en nærmere fastsat Andel af den oppebaarne Præmie for Forsikring medgaar til Udbetaling af Ydelser efter Loven. I de nærmere Regler herom, der fastsættes af Ministeriet, skal det bestemmes, at der ikke udover Ydelserne efter Loven maa opkræves mere, end hvad der er nødvendigt til Dækning af Omkostningerne ved en forsvarlig Administration m. v. Der har af Arbejderforsikrings-Raadet været arbejdet paa at opstille saadanne Regler, og Raadet har ført indgaaende Forhandlinger med Selskaberne herom, uden at det dog endnu er lykkedes at naa til noget Resultat.

Den vigtigste Indvending mod den gældende Ordning har været:

1. Dens *Bekostelighed* (Præmiernes Højde).

Endvidere har man under Diskussionen om Ordningen drøftet:

2. Dens *forsikringsmæssige Effektivitet* sammenlignet med andre Ordninger.

Endelig er der rejst følgende Indvendinger mod Ordningen:

3. at Forsikringen i private Forsikringsselskaber ikke virker tilstrækkelig *ulykkesforebyggende*,
4. at *Administrationen* bliver daarlige, mere uensartet og tungere bevægelig,
5. at en Gennemførelse af *Rentesystemet* vanskeliggøres,